

Eerste druk, 2018

© 2018 tekst Rian Visser
© 2018 illustraties Lars Deltrap

© 2018 Voor deze uitgave:
Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV,
Postbus 317, 2000 AH Haarlem (e-mail: post@gottmer.nl)
Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV
maakt deel uit van de Gottmer Uitgevers Groep BV
Vormgeving: Rian Visser Grafisch Ontwerp, Haarlem

ISBN 978 90 257 6928 4
NUR 282

www.gottmer.nl
www.rianvisser.nl
www.larsdeltrap.nl

LEESNIVEAU

AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P	

Ruimte | dino's | vriendschap | krant

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Blitz!

Dino's in de ruimte

Tekst Rian Visser

Illustraties Lars Deltrap

GOTTMER

Haarlem

Inhoud

1. Op het dak	7
2. Nieuws uit de ruimte	14
3. De oude brommer	19
4. De drone	25
5. Een ruimteboot	32
6. Op weg naar de ruimte	37
7. De batterij	46
8. Een groene bol	51
9. Ruimtepost	59
10. Blitz krijgt bezoek	66
11. Op de rug van Dudu	73
12. Naar de groene bol	78
13. Rond het vuur	85
14. Een vliegfiets	94
15. Drukke mannetjes	102
16. De uitkijktoren	108
17. De mannetjes vertrekken	115
18. Stoute Doedoe	123
19. De raket	130
20. Terug naar de aarde	136
21. In de sloot	143
22. Droge kleren	149

1. Op het dak

Dit zijn Rob en Moes.

Zij wonen op de aarde.

Rob en Moes zijn heel bijzonder.

Dat komt door hun vriend.

Die is groen en heeft een spriet op zijn hoofd.

Hij heet Blitz en hij woont op bol Nul.

Hun vriend is een ruimtemannetje!

De jongens zijn in de kamer van Moes.

Rob mag blijven slapen.

Het is vakantie.

Morgen hoeven ze niet naar school.

‘Ik wou dat we Blitz weer eens konden zien,’ zegt Moes.

‘Ik ook,’ zegt Rob.

‘Onze vakantie op bol Nul was zo leuk.

Het was de beste tijd van mijn leven!’

‘En van mijn leven,’ zegt Moes.

Hij kijkt somber.

In de zomer gingen de jongens op
ruimtecamp.

Toen zijn ze bij Blitz geweest.

'Deze vakantie wordt vast saai,' klaagt Rob.

'Ja, zonder Blitz is er niets aan,' zegt Moes.

'Ik heb een nieuwe kijker,' zegt Rob.

'Zullen we kijken of we bol Nul kunnen
zien?'

Dat is een goed idee.

Rob pakt zijn kijker uit zijn rugzak.

De jongens sluipen door de gang.

Zachtjes opent Moes de deur naar het platte dak.

Op het dak staat een duivenhok.

De vader van Moes heeft postduiven.

Hij is lid van een club.

Moes vindt het spannend als er een wedstrijd is.

Een grote vrachtwagen brengt alle duiven ver weg.

Dat zijn er soms wel duizenden.

De vogels moeten zelf weer naar huis vliegen.

Daar wachten de duivenmelkers hen op.

De duif die het eerst thuis is, heeft gewonnen.

Rob kijkt even in het hok.

‘Slapen ze?’ vraagt hij.

Moes knikt. ‘Ja, ze zitten allemaal op stok.’

‘Postduiven kunnen toch brieven wegbrengen?’ vraagt Rob.

‘Misschien kunnen we Blitz een brief sturen!’

Kan een duif zo ver vliegen?’

Moes knikt.

‘Maar een duif kent alleen de weg naar huis.’

Je moet hem dus eerst wegbrengen.
En daarna vliegt hij naar huis.'

Er staat een stoeltje op het dak.
Rob gaat zitten en tuurt een tijdje door zijn
kijker.

'Zie je wat?' vraagt Moes ongeduldig.

Rob wijst naar een stipje in de verte.

'Misschien is dat bol Nul?'

'Laat mij eens kijken,' zegt Moes.

Rob geeft hem de kijker.

'Ik zie alleen een kleine witte bol,' klaagt
Moes.

'Blitz zie ik niet.

En zijn vogeltje Priet ook niet.'

'Het is te ver weg,' zegt Rob.

